

Kapitola 6

ZE SOUMARA JEZDECKÝM, KONĚM? ANO!

aneb Hucul vzácný a všestranný

Připadá mi to jako včera, když se u mé malé dcerky začalo projevovat ono pověstné koňské bláznění. Říkala jsem si tehdy, že jí to časem přejde. Jenže roky letěly a v jejích osmi letech to bláznění nejen přetrvávalo, ale sílilo. Pamětliva svých vlastních jezdeckých začátků jsem v první řadě bojovala se strachem o své dítě. Hned v té druhé jsem absolutně jistě věděla, co, pokud jde o výuku mé dcerky v oboru jezdeckví, rozhodně nechci. Jinak řečeno jsem tedy vlastně nevěděla, co naopak chci a hledejte, když nevíte co ...

Náhoda tomu chtěla, že při jednom z našich výletů v Krkonoších nám cestu zkřížila skupina jezdců na pěkných kompaktních konících, ani ne moc velkých, ale ani ne moc malých. Na návnadu jsme se chytily a ještě téhož roku se dcerka zúčastnila letního jezdeckého tábora na Farmě Hucul na Krkonošské Janově Hoře. A tím začalo mé seznamování s plemenem huculských koní, které jen potvrdilo mé původní rozhodnutí: učit se mé dítě bude pouze s huculem! Proč? Čtěte dál ...

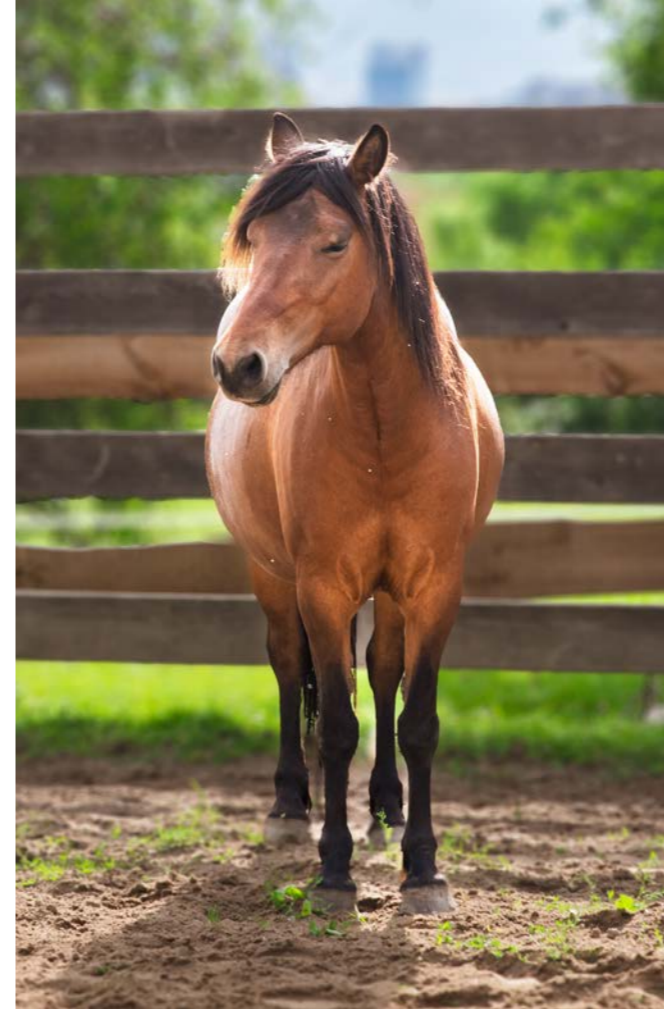
Jednou z mnoha předností huculského koně je bezesporu jeho všestrannost. Ohlédneme-li se do minulosti, pak zde máme období využití těchto koní v ryze horském a vysokohorském terénu, posléze období obou světových válek, kdy působili jako soumaři tam, kam se vojenská technika nedostala. Nelze opomenout jejich důležité využití v lesním hospodářství. Jelikož se na rozdíl od chladnokrevných koní běžně využívaných pro stahování dřeva ve špatně přístupném lesním terénu jedná o koně menšího a drobnějšího vzrůstu, začali být od 80. let 20. století také používáni jako koně jezdeckí. A toto určení jim zůstalo dodnes.

V první řadě je zapotřebí zmínit charakter huculských koní. Jde o koně klidné povahy, velice trpělivé a ochotné stejnou měrou ke spolupráci s člověkem jako k odpouštění jeho chyb. Právě proto bývají jako „školní“ koně v jezdeckých provozech, a to včetně výuky mladších dětí ve věku od 8 let. Důležitým v tomto ohledu je také jejich menší vzrůst, kdy průměrná kohoutková výška huculského koně činí 138 -140 cm.

Jejich obratnost v horském terénu je pak předurčuje jako členy stráží přírody. V aktivní službě jsou huculové z Janovy Hory činní v rámci Stráže přírody Krkonošského národního parku, a tak je můžete potkávat na hřebenech našich nejvyšších hor.

Velké uplatnění v současné době nachází huculský kůň jako společník pro rekreační jezdce a v jezdecké (zážitkové) turistice. Nevšední zážitek si tak můžete dopřát v sedle huculského koně při kratších či delších terénních vyjíždkách anebo v případě zkušenějších jezdců celodenních či vícedenních putování. Přímou v praxi vám pak tito koně předvedou, že jakýkoli terén pro ně opravdu není překážkou, ale ani silniční provoz nebo např. projíždějící vlak je nerozhodí. Další z jejich předností je totiž odvaha a kuráž.

Věděli jste, že ...

Na výstavě KONĚ 2000 v Pardubicích v kategorii skok mohutnosti plemeník 778 Gorgul janovský (nar. 1996) z Farmy Hucul-Janova Hora skočil čistě 140 cm a lehkým shozením 150 cm pak překonal svoji kohoutkovou výšku.

bleskousj sloji χοροπηκολον αλεκτη

Současně jsou schopní se přizpůsobit úrovni jezdeckých dovedností člověka. Je-li jezdcem začátečník účastníci se hromadné terénní vyjíždky, hucul ochotně následuje koně před sebou a naopak v případě potřeby nemá problém vyjet pouze se svým jezdcem. Právě tato samostatnost, ochota ke spolupráci a menší vzrůst jej předurčuje do role hiporehabilitačního koně.

Vzpomínka ...

Moje huculská klisna Sýrie se drží hesla „Sněž/spas co zmůžeš!“ Odloží-li ji člověk někde na zeleném, může si být jist, že ji tamtéž za nějakou dobu i najde. Když dceřina mladičká huculka Barunka přivedla na svět své první hříbě a krátce poté bylo zapotřebí je oba i Sýrii přepravit po kopytě na novou pastvinu, cestu nám zkomplikovala lávka z kulatin spojující břehy horského potoka. Sýrie jako zkušenější lávku přešla a já ji odložila na trávě, abych dceři pomohla s Barunkou a hříbátkem. Barunka však byla v panice a na lávku odmítala vstoupit. K našemu velkému překvapení se Sýrie přestala pást (ANO, OPRAVDU), vrátila se zpět na lávku a svou mladší družku Barunku převedla přes lávku i s hříbátkem. A takoví jsou huculové ...

Huculští koně po předchozí výchově a přípravě zvládají náročné specializační zkoušky pro hiporehabilitaci. Někteří z nich jsou zapojeni po získání praxe v tomto oboru do lekcí hipoterapie a ergoterapie v rané péči, tj. pro děti od 6 měsíců věku.

V každém případě je hucul především přítelem a partnerem svého člověka; parťákem/partnerem, o něhož se můžete opřít. Jste-li pro svého hucula správným šéfem vašeho stáda, pak on vám nabízí své srdíčko na dlani, tedy na kopytě ... Ať se dostanete do jakkoli zapeklité situace, huculský koník vás v tom nenechá. Právě v jeho případě totiž více než kde jinde platí ono okřídlené „nech to koňovi, má větší hlavu“.

A že si občas při tréninku na jízdárně postaví hlavu? Samozřejmě, jinak by to nebyl hucul, a právě proto je máme tak rádi! A jsou pro nás těmi nejlepšími učiteli ☺

